

Sygn. akt IV CSK 48/06

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku M. G.

przy uczestnictwie M. G.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 marca 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ol.

z dnia 25 października 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 25 października 2005 r. wydanego w sprawie o podział majątku wspólnego, zostało zawarte – bez dalszego rozwinięcia – następujące stwierdzenie: „stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wnioskodawczynie wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż jest ona oczywiście uzasadniona, co potwierdzają okoliczności i argumenty opisane w uzasadnieniu niniejszej skargi”.

Badając dopuszczalność skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jednym z istotnych wymagań skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie tego wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Uzasadnienie wniosku nie może ograniczać się do wskazania – przez powtórzenie ogólnych sformułowań ustawy - jednej z przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku, o którym mowa, oznacza przedstawienie argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania, że powołana przesłanka zachodzi. W wypadku powołania się na taką przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), konieczne jest wskazanie, w czym wyraża się ta oczywistość, oraz uzasadnienie tego twierdzenia. Ogólne odwołanie się do „okoliczności i argumentów opisanych w uzasadnieniu skargi” nie stanowi uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Zarówno brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, jak i brak uzasadnienia takiego wniosku, są brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.) lub przez Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 3 k.p.c.) [por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05 i z dnia 15 lutego 2006 r., IV CSK 192/05, dotychczas niepublikowane].

Skarga kasacyjna wnioskodawczynie, niespełniająca wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., podlegała zatem odrzuceniu, na wskazanej wyżej podstawie.